

на: елате (вы) благословеннии на Отца моего, наследуйте Царство-то приготвено за васъ отъ сздание міра. Защото огаднѣхъ, и дадохте ми да їамъ; ожеднѣхъ, и напоихте ма; страненъ бѣхъ, и прибрахте ма; Голъ (бѣхъ), и облаѣкохте ма; боленъ бѣхъ, и посѣтихте ма; въ тъмница бѣхъ, и додохте при менѣ. Тогава ще мѣ отговоратъ праведни-ти и ще рекътъ: Господи, кога та видѣхъмы гладенъ, и (та) нахранихъмы; или жеденъ, и (та) напоихъмы? Кога пакъ та видѣхъмы страненъ и (та) прибрахъмы; или голъ, и (та) облаѣкохъмы? И кога та видѣхъмы боленъ, или въ тъмница, и додохъмы при тебе? И ще отговори Царь-тъ и ще имъ рече: истина ви дѣлама: колкото че сте сторили (това) на єдного отъ тыа най малкы-ты мои братіа, на мене сте го сторили. Тогава ще рече и на Онъа цю сж отлѣва-та мѣ страна: Идете отъ мене, проклѣти, въ огна вѣчный, приготвенный за діавола и за ангелы-ты неговы: Защото огаднѣхъ, и не ми дадохте да їамъ; ожеднѣхъ, и не ма напоихте; страненъ бѣхъ, и не ма прибрахте; голъ (бѣхъ,) и не ма облаѣкохте; боленъ, и въ тъмница (бѣхъ,) и не ма посѣтихте. Тогава ще мѣ отговоратъ и тѣ, и ще рекътъ: Господи, кога та видѣхъмы гладенъ, или жеденъ, или страненъ, или голъ, или боленъ, или въ тъмница, и не ти послѣжихъмы? Тогава ще отговори, и ще имъ рече: Истина ви казвама, колкото че несте сторили (това) на єдного отъ тыа

най малкы-ты, нито на мене сте (го) сторили. И ще отидѣтъ тѣ въ вѣчна мжка; а праведни-ти въ животъ вѣчный. И когато свърши Іисусъ сичкы тыа дѣлы; рече на оученицы-ты си: Знаете че слѣдъ два дни ще вѣде Пасха, и Сыныа челоуѣческій ще вѣде прѣдъденъ на распатіе.

Въ свѣта и велика срѣда на ўтренъ,
Отъ Іоанна зачало. 41.

Иа онова вѣрма, народъ-тъ който бѣше съ Іисуса, когато повыка Лазаръ отъ гроба, и го възкреси отъ мъртвы-ты, свидѣтелствуваше. Затова го и посрѣцна народъ-тъ, защото чѣха че направилъ това чѣдо. А Фарисей-ти рѣкоха помеждѣ си: видите ли че ницю не ползвѣате? єто, свѣтъ-тъ отиде слѣдъ него. И междѣ тыа конто възлизаха да сѣ поклонѣтъ на праздника, имаше и иѣкои Єленини. И тѣ додохъа при Филиппа, който бѣ отъ Виду-санда Галилейска, и молиха мѣ сѣ и дѣлаха: Господине, искамы да видимъ Іисуса. Идва Филиппъ и казва на Андреа; Андрей пакъ и Филиппъ казвѣатъ на Іисуса. А Іисусъ имъ отговори и рече: доде часъ-тъ да сѣ прослави Сыныа челоуѣческій. Истина, истина ви казвама, ако житно-то зѣрно не падне въ земла-та и не ўмре, то о-стака само; ако ли ўмре, много плодъ приноси. Който обыча живота си, ще го изгуби; и който ненавиди живота си на тоа свѣтъ, за веченъ животъ ще да го ўпази.

Ако